

FOTOGRAFIA PROMOCIONAL

El Tricicle tornarà a Manresa a la tardor

► El Tricicle tornarà a la Sala Gran del Kursaal de Manresa la tardor vinent amb *Garrick*. Carles Sans, Joan Gràcia i Paco Mir faran estada a Manresa del 8 al 10 d'octubre presentant aquest espectacle que tants èxits de públic i crítica els està portant en 4 funcions: una sessió divendres 8 d'octubre a la nit, dues dissabte dia 9 i una darrera diumenge 10 a la tarda. Les entrades es posaran a la venda el proper dimarts 20 d'abril i costaran 29 euros. Protagonitzat per tres científics amb bata blanca, l'espectacle té com a únic objectiu fer riure, sense manies i sense excuses.

ACN

LLENGUA

Maria Mercè Marçal és reivindicada a Brussel·les

ACN | BRUSSEL·LES

■ Textos del basc Joseba Sarrionandia, el galleg Alfonso Daniel Rodríguez Castelao i la catalana Maria Mercè Marçal han estat escollits per la companyia de teatre catalana Roda Fetillera en l'espectacle que ha clausurat la conferència *Diversitat lingüística: un repte per a Europa* a Brussel·les.

Breus

CINEMA

Santiago Lapeira, convidat a la clausura del festival Clam

REDACCIÓ | MANRESA

■ Santiago Lapeira, director de cinema i vicepresident del Col·legi de Directors de Catalunya, és el convidat demà en l'acte de clausura del festival Clam de Navarces, en què es lliuraran els premis del concurs de curtmetratges i es projectarà el film francès *Welcome*.

Les cent maratons d'Arcadi Alibés

El periodista de l'Ametlla de Merola explica en el llibre *Córrer per ser feliç* el seu trajecte com a corredor

Anàlisi

Toni Mata i Riu

EL LLIBRE

CÓRRER PER SER FELIÇ. 42 MOTIUS I 195 RAONS PER CÓRRER

AUTOR
► Arcadi Alibés

ARA LLIBRES. BARCELONA. 171 PÀGINES

■ Arcadi Alibés (l'Ametlla de Merola, 1959) ha corregut per la Diagonal de Barcelona i sobre el gel de l'Antàrtida, ha creuat el pont de Verrazano entre Manhattan i Brooklyn i ha passat per sota de la porta berlinesa de Brandenburg, ha lliscat sota la pluja a Seul i amb una calor angoixant a Ciutat de Mèxic, ha rotat pels campaments sahrauís i també a la riba del riu Moscova, ha completat els 42.195 km d'una marató tant a la península escandinava de Jutlàndia com a la vora de la Mediterrània catalana, al mont Saint Michel i a Boston, a Mont-real i a les Illes Verges. El popular periodista ha acabat 99 maratons i demà, diumenge, se situarà a la línia de sortida de la revaloritzada cursa de Barcelona per aconseguir la fita de ser un maratonista centenari. Un repte més d'un atleta amateur que fa anys va decidir convertir la cursa a peu en una de les raons de la seva vida, tal com explica a *Córrer per ser feliç*, un volum d'àngil i simpàtica lectura que publica Ara Llibres.

I tot va començar com un joc. El jove Arcadi voltava pel carrer Vell de

l'Ametlla de Merola el juliol del 1971, corrent i jugant a futbol amb els amics. Un dels grans de la colla, en Ton, «organitza un joc que a tots els sembla un xic bèstia: fer voltes al carrer fins que el cos digui prou». Joan Sabata i ell s'hi van apuntar i van començar a córrer. El company de juguesca va plegar al cap d'uns minuts quan la seva mare el va cridar. L'Arcadi, aleshores onze anys, va continuar... i fins ara.

Córrer per ser feliç és el testimoni d'un enamorat de l'atletisme popular. El llibre es divideix en tres parts. En la primera, Alibés explora breument les motivacions que porten una persona a dedicar-se a córrer de forma regular. En la tercera, ofereix un seguit de consells pràctics atesorats al llarg de la seva vida maratoniana. Però l'interès principal se centra en la segona part per l'interès que pot despertar en el lector neòfit en la matèria.

Tot i el palmarès que presenta avui en dia, les primeres passes del periodista merolenc van ser alguns intents dubitatius condicionats per les moltes hores que dedicava a la seva professió quan va deixar la vida a la colònia berguedana per traslladar-se a Barcelona.

Alibés va treballar a Sport, El noticiero universal i Catalunya Ràdio abans de consolar-se amb el marató.

ARXIU CRISTINA SANCHEZ

dar-se com un dels rostres més populars de la secció d'esports de TV3. La seva primera marató, l'any 1980 a Barcelona, es va saldar amb un notori fracàs. Aquell va ser el primer cop que es va jurar a si mateix que mai més no reptaria els 42.195 metres sense haver-se preparat a fons. Però, tot i que el 23 d'octubre del 1983 va completar la seva primera marató, a Nova York, amb un temps de 4 hores, 22 minuts i 21 segons, encara trigaria uns anys a adonar-se de la importància de ser metòdic i seriós en els entrenaments.

Des dels anys 80 i fins avui, Arcadi Alibés no ha deixat d'aparèixer a la petita pantalla (les victòries del Barça a Canaletes, les connexions des del Tour de França...). Paral·lelament, la seva llegenda d'addicte a les maratons no ha parat de créixer. Un cop superada l'etapa de les marques –el seu millor registre és el 2.53.06 de Sevilla 94–, Alibés es dedica a córrer per pur plaer, una activitat en la qual involucra la seva parella, Cristina, que sovint l'acompanya per donar-li ànims, fer-li fotos i avituallar-lo durant les curses. Després d'haver completat maratons a Europa, Àfrica, Amèrica del Nord, Amèrica del Sud, Oceania, Àsia i l'Antàrtida, i d'haver arribat a encadenar cinc maratons en cinc caps de setmana consecutius, a una i altra banda de l'Atlàntic, no tan sols té plantejat el proper repte de les cent curses de 42.195 metres, sinó també de fer una marató en les ciutats olímpiques. A hores d'ara només li falten Tòquio, Los Angeles i Rio de Janeiro.

Demà serà un dia emotiu per a Arcadi Alibés, a qui donaran suport moltes de les persones que al llarg dels darrers trenta anys han compartit vivències amb ell. Quan va començar a inocular-se el verí de l'atletisme a la sang, a Catalunya no hi havia gaire gent corrent pels carrers. Avui en dia, la pràctica de les curses de fons s'ha popularitzat fins a nivells impensables. Entre un i altre moment, Alibés ha escrit una de les pàgines més remarcables de l'esport aficionat.

LLETRA DE BATALLA

Llorenç Capdevila

ESCRIPTOR

lcapdevila2@gmail.com

LA LITERATURA CATALANA I LES SEVES RUTES

Si hi ha un especialista a elaborar rutes literàries, aquest és l'estudiós i professor monistrolenc Llorenç Soldevila, que acaba de publicar el primer volum de l'ambiciosa «Geografia literària» (Pòrtic)

A molts lectors ens agrada trepitjar el mateix terreny que els personatges dels llibres que ens han satisfet, o visitar les cases i ciutats per on es van moure els seus autors. Sobretot si aquells escenaris ens eren desconeguts abans, però també si en una anterior visita ens havien passat desapercebuts detalls posats al descobert per la lectura. A les múltiples raons que ens impulsen a viatjar s'hi afegeix la de visitar un *lloc literari*. Hi ha milers de lectors que han buscat els cafès parisiens retratats per Hemingway, han reconstruït l'itinerari per Dublín de Leopold Bloom a l'*Ulisses* de Joyce, han recorregut el Torí de Pavese o, a casa nostra, han resseguit la Barcelona de Rodoreda, han visitat la palleria vall d'Assua a partir de *Les veus del Pamano* de Jaume Cabré, o han provat d'endevinar la Mequinensa de Jesús Moncada sota les aigües del pantà. De fet, visitar espais que només coneixes literàriament és una manera de reviuir la lectura, és com retrobar un lloc on fa molts anys que no has estat i que la memòria, capriciosa, conserva a la seva manera, idealitzat i defor-

mat. És, a més, una bona excusa per llegir i per rellegir; i és també una forma de redescobrir un indret a través dels ulls d'un escriptor. Si en la literatura catalana hi ha un especialista a elaborar rutes literàries (guies d'indrets retratats per alguns autors importants, amb els seus textos), aquest és l'estudiós i professor monistrolenc Llorenç Soldevila, que acaba de publicar, a Pòrtic, el primer volum de l'ambiciós projecte *Geografia literària*, dedicat a les comarques barcelonines. La intenció és publicar-ne un cada any, durant una dècada, fins a completar la col·lecció amb la totalitat dels territoris de parla catalana. El llibre té el format sofet de les guies de viatge. Està pensat per endur-se'l d'excursió, a dins de la motxilla, i aturar-se a llegir els poemes, els fragments de narracions o els trossos de dietari que s'hi proposen per als diferents indrets vinculats amb la literatura (cases d'escriptors, cementiris on són enterrats, llocs descrits a les seves obres...). El llibre és una excusa per passejar, llegir, aprendre, redescobrir i produir la comunió que tot sovint es produeix entre literatura i

paisatge. Llàstima, només, que el caràcter pràctic del volum no permeti incloure-hi tota la quantitat de textos a què es fa referència; la qual cosa, de tota manera, queda compensada amb el complement d'un espai web (*e-ndrets.cat*) que s'anirà actualitzant de forma permanent i que recomana intensament de visitar. De moment, un pot resseguir, per exemple, els carrers i els racons de Manresa, Berga, Cardona, Igualada, Calaf, Moià i Calders, entre molts d'altres, llegint textos d'autors locals com Lluís Calderer, Climent Forner, Hermentera Fàbrega, Joan Llacuna i Amat-Piniella; o d'altres autors catalans importants com Verdaguier, Peruchó, Maragall, Carner i Sagarra. Desconec si cap altra literatura disposa d'un projecte tan complet i ambiciós com aquesta *Geografia literària*. Gràcies a la intensa tasca de Llorenç Soldevila (a qui, tot i ser-hi gairebé homònim, no conec personalment), a partir d'ara –i sobretot quan, d'aquí a deu anys, s'hagi completat la col·lecció— tenim un altre motiu per sentir-nos orgullosos de la nostra literatura.